

Ókontri

PRÓZA - LXI. évfolyam, 51-52. szám, 2017. december 20.

(42) Steve állt az úton, a bejáró előtt, és nézett a traktora után. Csak a kaput akarta becsukni, de nem bírta megállni, hogy ne kullogjon ki az útra.

A traktor már távol, a laposon járt, és csak a kéménye látszott belőle, a kémény fölött a kékes füst, mert a többit eltakarta a pótkocsi, de ahogy a kanyarba ért, és ráfordult a patak hídjára, oldalról megmutatta magát. A híd után, az újbóli egyenes szakaszon került ismét fedésbe. Addig követte a járműegyüttest, míg a darnói elágazásnál, ahol végleg a falu felé kanyarodott az út, el nem tűnt a hegylába mögött.

Nem ment még be. Tekintetét továbbra is az eltűnési pontra szegezte, mintha még mindig ott lenne a traktor és vontatmánya, mintha megállította volna valami csoda, és nem engedné tovább, mi több, megfordítaná, és visszahozná. De nem volt ott, nem volt ott az égvilágon semmi.